

Det säger sig alldeles sjelft, att dithörande frågor äro af allt för stora proportioner för att kunna med tillräcklig omsorg behandlas af Stats-Utskottet, upptaget som det är af sjelfva statsregleringen.

På samma gång jag sålunda vördsamt får föreslå att Andra Kammaren, i likhet med hvad som redan lärer skett i Första Kammaren, måtte tillsätta ett särskildt Utskott för handläggning af motioner rörande försvarsväsendet, sker det dock under reservation, att detta Utskott endast och allenast ombetros förslager, som angå sjelfva försvarets grunder, — system, — reorganisation, utan att detsamma för öfrigt berättigas att befatta sig med några frågor, som kunna komma under rubriken *anslagsfrågor*, hvilka alltid måste hemfalla under *Stats-Utskottets* behandling.

C. F. Ridderstad.

N:o 78.

Af Herr O. Larsson: Om efterskänkande af Kronans rätt till danaarf efter Hushållerskan Lovisa Skultin.

Man har för närvarande icke något skäl att klaga öfver brist på undervisningsanstalter, åtminstone hvad den högre bildningen beträffar, men många ynglingar, som, till nytta för sig sjelfve och ännu mer för det allmännas bästa, borde komma i tillfälle att begagna sig af dessa undervisningsanstalter, hindras derifrån genom det ekonomiska betryck, hvori de befinna sig, och företrädesvis är detta fallet med allmogens barn, särskildt de från de fattigare orterna inom Riket, der föräldrarne med den bästa vilja knappt kunna underhålla sina barn i de skolor hvartill de äro förpligtade, äfven om de hos ynglingen se ett gryende snille, som de af allt hjerta önska realiseradt. Bland dessa fattigare orter intager Dalarne och särskildt den öfre delen deraf ett bland de första rummen, likasom det ock innehar främsta rummet bland de mest beskattade orterna inom Riket; och det är med anledning häraf, och för att i någon mån söka bereda tillfälle för sådane fattige ynglingar att begagna sig af dessa läro- och bildnings-anstalter, som jag vågar hemställa,

att Riksdagen måtte afstå Kongl. Maj:ts och Kronans rätt till danaarf efter Hushållerskan Lovisa Skultin från Rättviks socken till förmån för berörda församling, för att deraf bilda en

stipendiifond, hvaraf årliga räntan skall tilldelas fattige studerande från församlingen och företrädesvis de, som hafva för afsigt att beträda den presterliga banan, på sätt bilagda kommunalstämmo-protokollsutdrag närmare bestämmer.

Ifrågavarande Lovisa Skultin, som en längre följd af år och intill sin död tillhört Rättviks församling, afled den 4 November 1864. Hon har icke varit gift och eger inga kända, lagliga arfvingar till sin efterlemnade förmögenhet, som enligt bouppteckningen uppgick till ett värde af 1,260 R:dr 10 öre R:mt, men genom boets realisering uppgått vid sistlidet års slut till 1,583 R:dr 97 öre R:mt enligt bilagdt intyg.

Och hoppas jag så mycket heldre bifall till denna min vördsamma motion, som, efter hvad jag kunnat finna, Rikets Ständer alltid afstått Kongl. Maj:ts och Kronans rätt till danaarf, der det blifvit föreslaget till nyttiga ändamål, då ock dertill kommer, att en sådan framställning nu blifvit gjord till förmån för en af våra fattigare församlingar.

Utom förut åberopade handlingar bifogas jemväl ett intyg af Domaren i Öster-Dalarne äfvensom afskrift af fyra stycken prestbevis, som jag anhåller få såsom bilagor åtfölja motionen till Stats-Utskottet, dit motionen torde blifva remitterad.

Stockholm den 26 Januari 1867.

O. Larsson
från Stora Kopparbergs län.

N:o 79.

Af Herr O. Larsson: Om skjutsningsbesvärets skiljande från jordbruket och beviljande af de för sådant ändamål erforderliga medel.

Frågan om skjutsningsbesvärets skiljande från jordbruket har vid flera föregående riksdagar förekommit, man har ock nästan vid hvarje riksdag kommit ett steg närmare frågans rättvisa lösning, men man har icke vågat taga steget ut, man har liksom fruktat för att låta full rättvisa vederfaras dem, som så länge